

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АПЕЛАЦИОНИ СУД У НОВОМ САДУ
Посл. бр. Ржр-4/16
Дана: 07.11.2016. године
НОВИ САД

Апелациони суд у Новом Саду, по судији Боровоју Гајићу, у правној ствари предлагача: **П.М.** из З., Општина К., ... З. и **С.И.** из К., Општина К., ... К., које заступа Б.Б., адвокат из Н.С., ради заштите права на суђење у разумном року, одлучујући о жалби предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Новом Саду посл. бр. Р4и-7/2014 од 30.09.2016. године, донео је дана 07.11.2016. године следеће:

Р Е Ш Е Њ Е

Жалбу предлагача **ОДБИЈА** и решење Вишег суда у Новом Саду посл. бр. Р4и-7/2014 од 30.09.2016. године **ПОТВРЂУЈЕ**:

О б р а з л о ж е њ е

Првостепеним решењем Вишег суда у Новом Саду посл. бр Р4и-7/2014 од 30.09.2016. године одбијен је предлог предлагача од 29.09.2016. године за стављањем ван снаге налога за плаћање таксе у овој правној ствари.

Против овог решења жалбу су изјавили предлагачи са предлогом да се решење преиначи и усвоји захтев предлагача за стављањем ван снаге налога за плаћање таксе по предлогу предлагача у поступку заштите за суђење у разумном року.

Жалба није основана.

Испитавши првостепено решење на основу члана 386. ЗПП-а, применом члана 32. ЗВП овај жалбени суд налази да је правилном примном члана 8в. Закона о уређењу судова одлучио првостепени суд када је захтев предлагача од 29.09.2016. године одбио као неоснован.

Наиме, одредбом члана 8а. Закона о уређењу судова (Сл. гл. РС бр. 116/2008....101/13) било је предвиђено да странка у судском поступку која сматра да јој је повређено право на суђење у разумном року, може непосредно вишем суду поднети захтев за заштиту права на суђење у разумном року. Захтевом из става 1 овог члана може се тражити накнада за повреду права на суђење у разумном року. Одредбом члана 8б. истог закона било је предвиђено да ако непосредно виши суд утврди да је захтев подносиоца основан може одредити примерену накнаду за повреду права на суђење у разумном року и одредити рок у коме ће нижи суд окончати поступак у коме је учињена повреда права на суђење у разумном року. Чланом 8в. Закона о уређењу судова било је прописано да се на поступак за заштиту права на суђење у разумном року сходно примењују одредбе закона којима се уређује ванпарнични поступак.

На захтев за заштиту права на суђење у разумном року који је једностраначки и у коме се могу истаћи два захтева (захтев за убрзање поступка и одређивање примерене накнаде нематеријалне штете) такса се не плаћа ако се само захтева одређивање разумног рока за завршавање предмета. Ако се одвојено или заједно са првим захтевом тражи и накнада нематеријалне штете у новцу (примерена накнада) такса се плаћа у складу са правилима Закона о судским таксама (зависи од новчане висине захтева). У случају успеха у поступку странака има

право на накнаду трошкова у складу са правилима о накнади трошкова предвиђених одредбама ЗПП-а.

У конкретном случају према стању у спису по предлогу предлагача од 01.07.2014. године решењем Вишег суда у Новом Саду посл. бр. Р4и-7/2014 од 08.10.2014. године делимично је усвојен захтев предлагача и наложено је Основном суду у Новом Саду да у извршном предмету предлагача бр. И-779/10 као поверилаца исти поступак оконча у најкраћем року. Истим захтевом предлагачи су поред предлога за убразањем поступка тражили и накнаду нематеријалне штете у износу од по 250.000,00 динара који је означеним решењем Вишег суда у Новом Саду одбијен као неоснован.

По жалби предлагача против решења Вишег суда у Новом Саду посл. бр. Р4-7/2014 од 08.10.2014. године решењем Врховног касационог суда Ржг-46/2015 од 25.02.2015. године жалба предлагача је делимично усвојена и истима је досуђена примерена накнада за повреду права на суђење у разумном року у износу од по 10.000,00 динара, а преко овог износа исти захтев предлагача је одбијен као неоснован и потврђено је првостепено решење.

Законом о судским таксама (Сл. гл. РС бр. 28/94.....93/2014) предвиђено је да се у поступку пред судовима плаћа судска такса по одредбама истог закона према прописаној таксеној тарифи која је његов саставни део (члан 1.). Таксу прописану истим законом плаћају лица по чијем предлогу или у чијем интересу се предузимају радње у судском поступку за које је овим законом утврђено плаћање судске таксе (члан 2.). Обавеза плаћања судске таксе настаје за поднеске подношењем истих суду, а за судску одлуку објавом или доставом преписа пресуде (члан 3.). Одредбом члана 35. Закона о судским таксама прописано је да се у ванпарничном поступку такса плаћа применом члана 21. до 28. истог закона, према таксеној тарифи сходно тар. броју 4 којим је предвиђено да се за предлог да се покрене поступак у ванпарничним стварима која нису обухваћена посебним одредбама којима се прописује плаћање такси у појединим врстама ванпарничног поступка плаћа се такса од 390,00 динара, као и за жалбу против одлуке првостепеног суда.

Како су предлагачи захтев за заштиту права на суђење у разумном року од 01.07.2014. године поднели по одредби члана 8а-в Закона о уређењу судова, таксена обавеза је према члану 3. Закона о судским таксама настала подношењем истог предлога, па је у даљњем правилно првостепени суд утврдио налогом од 20.09.2016. године исту таксу применом члана 37. Закона о судским таксама, а захтев предлагача за стављањем ван снаге побијаним решењем од 30.09.2016. године са исправно датих и правно образложених разлога које у целости прихвата и овај жалбени суд одбио као неоснован.

Из изнетих разлога жалба предлагача неосновано указује на погрешну примену материјалног права, па је овај суд на основу члана 401. тачка 2. ЗПП-а, применом члана 8а-в Закона о уређењу судова одлучио као у изреци овог решења.

СУДИЈА
Боривоје Гајић.с.р.